

& Nepunebla krimo:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 2255 paŝoj dum 25 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:41> (/dodo TiTi doTi La So; dore mido fare so so; dodo TiTi doTi La So; fafa mimi fami re do; (#Rekantaĵe: so soso la ala mi faso fa a; mimi mimi fami re do; so soso la ala mi faso fa a))×55)+

(&Strofoj:

'1 /La belega Riviero ; Ĉe la golfo de Ĝenovo ; Estas paradiza tero ; Sub zefira ventoblovo.

(×: **Kiel do ni seniĝu je li? ; Estas granda li krimulo ; Kiel do ni seniĝu je li?**)

'2 Kaj en tiu ĉi edeno, ; Bela pli ol la imago, ; Bela pli ol florigardeno, ; Estas la landet' Monako.

'3 Jen landeto pli malgranda ; Ol distrikt' en la provinco, ; Tamen estas ĝin reganta ; Efektiva vera princo.

'4 Kaj ĝi havas registaron, ; Ĉefministron, konsilantojn, ; Kaj ĝi havas soldataron, ; Generalon, leŭtenantojn.

'5 Kaj ĝi havas eĉ policon, ; Ludobankon, direktoron; Kaj ĝi havas punjusticon: ; Juĝistaron, prokuroron.

'6 Bonaj estas ĉiuj homoj; Ne necesas puna ago, ; Ne necesas punodomoj ; En la princland' Monako.

'7 Tiel estis dum jardekoj, ; Oni tion jam kutimis; Ne okazis grandaj pekoj, ; Oni krimon ne plu timis.

'8 Jen okazis sed subite, ; Ke mortigis do fripono ; La najbaron plenavide, ; Ĉar delogis lin la mono.

'9 Oni kaptis la friponon ; Kaj lin donis al senato, ; Kiu havis la ordonon, ; Juĝi tuj lin sen kompatato.

'10 Do meditis ekscitite ; Oni pri eblec' konvena, ; Por lin puni laŭmerite ; Pro la krimo abomena.

'11 Oni do similan ion ; Serĉis en librar' kronika. ; Oni trovis sed nenion: ; Murdo estis krim' unika!

'12 Fine sed laŭ franca moro ; Do kondamnis la senato ; La krimulon kun fervoro Al la morto sen kompatato.

'13 Sed – jen mankis gilotino! ; Pro la senkrimec' senĉwesa ; estis senkapig-maŝino ; Ja ĝis nun ne jam necesa.

'14 Kaj pro unu nur fripono ; Oni novan ne aĉetis; Kostus multe ĝi da mono, ; kiun oni ne posedis.

'15 Kaj do oni trovi provis ; Nun alian mortigilon, ; Kaj post longa peno trovis ; Oni taŭgan do konsilon:

'16 Oni skribis tuj leteron ; Al la franca registaro ; Kaj rakontis la aferon ; Al potenco la najbaro.

'17 Oni petis pruntedonon ; De malnova gilotino; Senkapigu la friponon ; Franca majstro kun rutino.

'18 Kaj post kelkaj tagoj venis ; El Pariz' respondletero: ; Oni tie ja komprenis ; La gravecon de l' afero,

'19 Oni skribis: "Tre volonte ; Ni ja pruntus gilotinson, ; Kaj ekzekutist' Belmonte ; Akompanus la maŝinon.

'20 Kaj la kapon de l' fripono ; Tre volonte li dehakus, ; Se vi por la pruntedono ; Dudek kvinmil frankojn pagus."

'21 Tondro! Kian altan prezon ; Do sciigas la postulo! ; Tian altan monelspezon ; Ne meritas la krimulo!

'22 Kaj post longa diskutado ; Pri afero la fatala, ; Nun sin turnis la senato ; Al la registar' itala.

'23 Tie reĝo ja regadas; Eble lia politiko ; Princnajbaron do pli ŝatas, ; Ol la franca respubliko.

'24 Venis post semajnduono ; Jam respondleter' el Romo: ; "Pruntedonas laŭ bezono ; Ni maŝinon por ĉi-homo.

- '25 Kaj ekzekutist' Herero ; Tuj plenumus viajn dirojn, ; Kaj jen kostus la afero ; Dudek mil italajn lirojn."
- '26 Pli modera jen postulo! ; Tamen sed tro alta prezo! ; Inda estas la krimulo ; ne al tia monelspezo.
- '27 Ĉu ne povus policano ; Do plenumi la ordonon ; Kaj per glavo en la mano ; Senkapigi la friponon?
- '28 Do demandis la senato ; La polican direkcion ; Kaj soldaton post soldato, ; Ĉu ne iu farus tion.
- '29 Ĉiujn tio sed konsternis, ; Ĉiu sen hezit' deklaris ; Tion mi neniam lernis, ; Tion mi neniam faris."
- '30 Sed ĉu oni do pardonu ; Tute simple la friponon? ; Kian punon oni donu, ; Ne havante ja la monon?
- '31 Do kondamnis la senato ; La krimulon kun saĝeco ; Kaj laŭŝajne pro kompato ; Al dumviva kaptiteco.
- '32 Sed ĉar mankis punodomo ; Pro ĝisnuna nebezono, ; Devis gardi forta homo, ; Ke ne fuĝu la fripono.
- '33 Sed jam post kvarona jaro ; Ne plu plaĉis tiu stato; Laŭ ordon' de l' registaro ; Rekunvenis la senato.
- '34 Certe vivos la fripono ; Ja ankoraŭ kvardek jarojn; Kiom kostos li da mono! ; Ni evitu la malŝparojn!
- '35 Jen la konsiliĝa temo! ; Kion oni devas fari ; En fatala la dilemo, ; Ĉar ja oni volas ŝpari?
- '36 Tre cerbumis la senato ; Pri gravega la demando, ; Kaj post longa diskutado ; Do proponis konsilanto:
- '37 "Se l' gardiston ni forprenos, ; Se ni lasos la friponon, ; Li rapide forpromenos, ; Kaj ni ŝparos do la monon!"
- '38 Multe plaĉis la propono. ; Laŭ ordono de l' senato ; Do foriris de l' fripono ; Nun gardanta la soldato.
- '39 La krimul' sed ne atentis, ; Ke l' gardisto jam foriris; Sed malsaton li jam sentis ; Kaj tagmanĝon li deziris.
- '40 Ĉar neniu plu alvenis ; Por manĝigi la kaptiton, ; Li la ujon mem ekprenis, ; Faris kuirej-viziton.
- '41 Kiam li manĝinta estis, ; Li reiris sen hezito; En la ĉambro plu li restis, ; Ĉar li estis ja kaptito.
- '42 Li ne pensis pri forkuro, ; Ne deziris li liberon; La senat' kun malplezuro ; Sed rigardis la aferon.
- '43 Oni tion ne komprenis; Registara konsilanto ; Post tri tagoj al li venis ; Kun malkaŝa la demando:
- '44 "Kial vi ne forpromenas? ; Kial vi ĉi tie restas? ; Vin neniu plu retenas ; Kaj vi plenlibera estas."
- '45 ased resonis la respondo: ; "Per kondamna via juĝo ; Vi ŝarĝegis min per honto, ; Kaj ne restas plu rifuĝo.
- '46 Kien iru mi, sinjoro? ; Kion faru mi estonte? ; Ĉiu ja kun malfavoro ; Persekutos min senhonte.
- '47 Vi ja kaŭzis la turmentojn ; Per kondamna juĝo via, ; Do vi donu alimentojn ; Por estonta vivo mia!"
- '48 Jen do la malnova stato! ; Jen do sama la dilemo! ; Kaj diskutis la senato ; Ree pri ĉi tiu temo.
- '49 Por almenaŭ ŝpari ion, ; Por ke restu pli da mono, ; Oni donis eĉ pension ; Al senhonta la fripono.
- '50 Por ke restu li punito, ; Oni sed en sama tago ; Lin forpelis sen hezito ; El la princoland' Monako.
- '51 Tio sed lin ne ĉagrenis, ; Ne li sentis ian timon: ; En Francujon li promenis, ; Sed nur iom trans la limon.
- '52 Tie domon li aĉetis; Ĉiam en la dua tago ; de l' monato li iretis ; En ĉefurbon de Monako.
- '53 Kaj li prenis la pension, ; Kaj li moke "dankon" diris; Dezirante ne plu ion, ; Trans la limon li reiris.
- '54 Kaj li dum duonjarcento ; Vivis per monaka mono, ; Per krimula daŭra rento, ; Pli bonstate ol barono.
- '55 Ho krimuloj, ĉu vi iras ; En ĉifonoj, ĉu en frako, ; Se pension vi deziras, ; Vi formigru al Monako!